

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 231 – Zondag 25 augustus 2024 – 21ste zondag door het jaar

Welkom!

In de afgelopen weken hebben we, in de loop van het zesde hoofdstuk uit het Johannesevangelie, de Heer steeds scherper horen spreken. Van het zichtbare teken van de broodvermenigvuldiging tot het Evangelie waarin Hij sprak over *Mijn vlees eten... Mijn bloed drinken...* Deze zondag, de laatste uit het Johannesevangelie, horen we de reactie. Je kunt het misschien voorspellen: Sommigen haken af. Toch is klare taal soms nodig om vooruit te komen. Al te zoete woorden louteren ons niet, evenmin het vermijden van lastige woorden of onderwerpen. De profeten hebben ons een voorbeeld gegeven. Maar misschien stuiten deze woorden ons vandaag ook tegen de borst. Wat willen we eigenlijk? Eeuwig leven?

Gods Woord deze Zondag

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (6, 60-69).

In die tijd zeiden velen van Jezus' leerlingen: „Deze taal stuit iemand tegen de borst. Wie is nog in staat naar Hem te luisteren?” Maar Jezus die uit zichzelf wist dat zijn leerlingen daarover morden, vroeg hun: „Neemt gij daar aanstoot aan? Als gij dan de Mensenzoon ziet opstijgen naar waar Hij vroeger was? Het is de geest die levend maakt, het vlees is van geen nut. De woorden die Ik tot u gesproken heb zijn geest en leven. Maar er zijn er onder u die geen geloof hebben.” Jezus wist inderdaad van het begin af aan wie het waren die niet geloofden en wie Hem zouden overleveren. Hij voegde er aan toe: „Daarom heb Ik u gezegd dat niemand tot Mij kan komen als het hem niet door de Vader gegeven is.” Ten gevolge hiervan trokken velen van zijn leerlingen zich terug en verlieten zijn gezelschap. Waarop Jezus aan de twaalf vroeg: „Wilt ook gij soms weggaan?” Simon Petrus antwoordde Hem: „Heer, naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven en wij geloven en weten dat Gij de Heilige Gods zijt.”

Ter overweging

In de eerste Lezing van deze zondag horen we Jozua zeggen: *Als gij de Heer niet wil dienen, kies dan nu wie gij wel dienen wilt: de goden van de voorouders, of de goden van dit land.* En Jezus vraagt in het Evangelie aan de twaalf Apostelen: *Willen ook jullie soms*

weggaan? In de afgelopen zondagsevangelies hebben we de Heer steeds scherper horen spreken. Het lijkt wel of ze het erom doen. Jozua, de opvolger van Mozes, windt er geen doekjes om. Ook de Heer windt er ook geen doekjes om maar spreekt klare taal: Het is of het één of het ander; je mag zelf kiezen. Maar weet wat je kiest. De gevolgen zijn voor jouzelf.

Soms vraag ik me af: Zouden wij ook niet moeten spreken zoals de oude profeten en ook zoals Jezus deed? De Homilie zou veel scherper kunnen klinken dan dat het nu doorgaans klinkt. Al gauw klinkt de bezorgde oproep bepaalde dingen maar niet te zeggen, omdat ze mensen tegen de borst stuiten en dan wegblijven, of, erger nog, het argument: “omdat je mensen vrij zou moeten laten”. Mensen mogen inderdaad vrij kiezen, maar als wij vanuit ons geloof willen liefhebben en dienen, is dit toch in de eerste plaats door de weg van God te wijzen!

Wij hebben het notabene nog gemakkelijker, met de Bijbel en de Catechismus, dan de grote figuren uit de Hl. Schrift, die dat nog niet hadden. Als Abraham wegtrekt uit zijn land, dan heeft hij niemand om raad te vragen. Hij moet op weg met God. Hij heeft alleen dat woord van God, die belofte. Zo moet hij in allerlei omstandigheden volhouden, ook als de vervulling van die belofte steeds maar op zich laat wachten (Vgl. Gen. H.12ev). Als Mozes op de berg is, en de stenen platen ontvangt met de Tien Geboden, terwijl hij nog daarboven is bij God, is het volk beneden alweer teruggevallen tot het vereren van een gouden afgodsbeeld, een stier, een vruchtbaarheidsgod (Vgl.

Ex. H. 20-32). Als de grote profeet Elia heeft gewonnen van de Baälprofeten, dan zweert Izebel wraak, en Elia moet vluchten. Dan wordt het hem teveel, hij raakt in een depressie. De overwinning heeft geen bekering gebracht. En hij staat er alleen voor (Vgl. I Kon. 18ev.). Als Jezus sterft aan het kruis, staan er nog maar enkele getrouwen, amper een hand vol, op enige afstand; zij kunnen niets doen (Vgl. Joh. 19,24b-30). Is leven met God en zijn Woord dan zo moeilijk? Is gelovig leven dan alleen weggelegd voor een kleine groep die veel kan verdragen? Wat willen we eigenlijk? Door de beproeving heen ontstaat voor de grote Bijbelse figuren een geloofs-antwoord: *Wij denken er niet aan de Heer te verlaten... Ook wij willen de Heer dienen...* De Hl. Apostel Petrus antwoordde de Heer: *Heer, naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven...* De groep is dan wel klein geworden, maar het geloof is gelouterd en gesterkt.

Is dit ook de weg van de kerk op aarde? Is onze Kerk, zo klein geworden in deze tijd, ook in loutering? Het eerste wat Jozua zegt is: *Als gij de Heer niet wil dienen, kies dan nu wie gij wel dienen wilt.* Hierin ligt een grote wijsheid. Er is maar één keuze: God dienen of niet. Ongemerkt ligt er een link tussen ‘kiezen’ en ‘dienen’. Mij dunkt dat een deel van het keuze-antwoord zit in het begrip ‘dienen’.

De vrijgevochten mens zegt: *“Wij dienen niemand, wij zijn vrije mensen”*. Mensen die afscheid nemen van het geloof, hoor je soms zeggen: *“Ik dien niet, daar leef ik niet voor. Een God die gediend wil worden, die hoeft ik niet”*. En dus dienen we... de economie, dienen we onze buik, onze lusten, ambities, ideologieën, want als we God niet dienen, zullen we onszelf of afgoden gaan dienen. ‘Dienen’ is meer en meer een probleem geworden in onze tijd en ‘niet dienen’ is een illusie. Wij zijn mensen en onze vrijheid bereiken we alleen door dienstbaarheid. Wie niet wil dienen, wie alleen gediend wil worden, wordt een onaangenaam mens. Willen we dat? Neen, wij zijn geschapen om te dienen. Jezus kwam het ons voordoen en zei het ook: *de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.* Hij dient ons door ons de weg, de waarheid en het leven voor te houden. Zoals de Heer ons heeft gediend, door zijn leven voor ons te geven op het altaar van het Kruis van Calvarie – dit is ons overgeleverd in de Eucharistie – zo zijn wij geroepen elkaar te dienen. Op het eind van de Mis klinkt in het Latijn: *‘Ite, missa est’*, dit betekent: Gaat, dit is de Mis, of iets breder verstaan ‘Ga, dit is jou missie’. In het Nederlands klinkt het zo: *“Gaat nu allen heen in vrede”*. Ze worden uitgezonden om ‘in vrede’ te zijn en ‘met

vrede’ naar onze medemensen te gaan. Dat kan helaas niet altijd met zachte hand of zoete woordjes. Soms zijn haar duidelijkere woorden voor nodig. In het Fries zeggen we *‘Wierheid hat in skel lûd’*, waarheid heeft een schel geluid, waarmee bedoeld wordt dat het erg pijnlijk kan zijn geconfronteerd te worden met de naakte waarheid. Tevens kan het vertaald betekenen dat waarheid een geluid is dat door-dringend is en alle andere geluiden overstemt. Sommigen stuit dat tegen de borst, die kunnen de waarheid niet horen. Anderen vinden juist de weg, de waarheid en het leven, en komen tot dezelfde geloofsbelijdenis als de Hl. Apostel Petrus: *Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God... tot Wie zouden wij anders gaan.*

Gebed

Heer onze God, wij bidden voor de herders van de Kerk, dat zij Jezus, uw Zoon en onze Heer, steeds onverbloemd verkondigen. Dat wij in Zijn Woord uw leven mogen vinden. Zo bidden wij ook de wereld van onze tijd, dat wij bereidwillig elkaar van dienst willen zijn met een helpende hand en een luisterend oor. Dat wij het leven waarderen en respecteren dat Gij ons geschonken hebt. Heer onze God, wij bidden voor onszelf en voor hen die ons bijzonder dierbaar zijn, dat wij ons laten voeden door het Woord en het Sacrament, waarin uw Zoon ons Zijn leven geeft. Dat wij hierdoor groeien in geloof, hoop en liefde. Heer onze God, wij bidden vandaag in het bijzonder voor onze parochie, dat wij altijd en overal moedig weten te kiezen voor U en leven in het spoor van uw Zoon, om U te aanbidden, onze naaste te dienen en zelf te leven in blijdschap en vrede. Dit alles vragen wij U door Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Einde aan het zomerrooster

Dit weekend is het laatste weekend van het zomerliturgierooster. Vanaf volgend weekend keren we terug naar het gewone rooster. De vieringen zijn dan weer op zaterdagavonden en op zondagmorgen 9u30 of 11u00. Ook in het doordeweekse vieringen volgt per 1 september een kleine aanpassing, d.w.z. de vieringen in Doniahiem te St. Nyk zullen vanaf 1 september op woensdagavond 19u00 gehouden worden.

Livestream vanuit Sint Nicolaasga

De viering vanuit St. Nyk wordt uitgezonden via de livestream op onze website. Zou u zo goed willen zijn deze Nieuwsbrief rond te delen met wie hem niet kan ontvangen of wie geïnteresseerd is in ons geloof en onze parochie? Wij wensen u een mooie en gezegende zondag toe!

*Mede namens pastor Annie Schothorst-Vos,
pastoor John De Zwart*

Voor de kinderen: Weggaan of blijven? Wat wil je?

“Hoor je wat Jezus allemaal zegt?” Een man en een vrouw zitten samen op een bankje en ze praten over Jezus. Ze vinden Hem een aardige man die goede dingen doet. Ze hebben met eigen ogen gezien hoe Hij een oude blinde man weer liet zien. Ze denken dat Hij een profeet van God is. Maar er lijkt iets veranderd sinds de laatste week. Er wordt geroddeld over Jezus. De mensen zeggen dat het Hem naar zijn hoofd is gestegen. Dat Hij niet meer weet wat Hij zegt. Ze denken dat Hij gek is geworden. Hij zegt dat zijn bloed gedronken moet worden en zijn lichaam gegeten. De man en de vrouw twijfelen of ze de mensen moeten geloven die over Jezus kletsen of dat ze toch Jezus moeten geloven en volgen? Eigenlijk willen ze Jezus volgen. Maar ze zijn ook bang. Bang voor de mensen die over Hem roddelen en Hem zelfs kwaad willen doen. Stel dat de mensen die Hem kwaad willen doen ook bij hen komen. Wat dan? Ze vragen zich af wat ze moeten doen? Moeten ze weggaan of blijven? “Het schijnt dat Jezus dit ook gevraagd heeft aan zijn beste vrienden”, zegt de man. “Ze moesten zelf een keuze maken of ze weg wilden gaan of dat ze wilden blijven. Jezus weet wel dat Hij moeilijk te begrijpen dingen zegt, die wel eens heel vervelend voor Hem kunnen uitpakken. Maar toch blijft Hij bij zijn woorden. Jezus durft wel, Hij heeft wel lef!”

Gebed om moed

Goede God, Jezus wist dat wat Hij zei voor de mensen niet gemakkelijk te begrijpen was.

Toch bleef Hij bij zijn woorden. Hij had het lef om te zeggen waar Hij in geloofde.

Hij liet de mensen de keus om weg te gaan of bij Hem te blijven.

Ook wij hebben de keuze of we wel of niet willen leven met U.

Wij bidden U: Zend uw Geest als het voor ons moeilijk is.

Geef ons de moed om te blijven en niet weg te gaan bij twijfel.

Het voelt goed samen met U op weg te zijn. Dank U daarvoor, God. Amen